

и съ го превърнали на „Джиневъръ“. Край-дунавският укрепенъ римски пунктъ Арчария (днешното село Акчаръ) се е водоснабдявалъ отъ каптиранитѣ при с. Изворъ (Видинско) студени води. Каптажътъ личи и днесъ. Тоя изворъ населението нарича и до сега „Жидовецъ“.

Тънкиятъ римски крепостенъ ридъ „Джидовецъ“ хлътва току подъ върха „Смѣдовецъ“ и откриви задъ себе си, къмъ югозападъ, много високо гористо разхълмение. То е планината на с. Янювецъ, казва се „Гарванъ“. По тоя „Гарванъ“ сж изобилнитѣ води на Столова планина. И по нея върви сегашната прѣка пжтека за Бѣлоградчикъ „Кюнцитѣ“, т. е. отъ тази мѣстность Бѣлоградчишкитѣ бегове сж каптирали нѣкога извори за водоснабдяването на града си. Въ Върбовчецъ върватъ, че отъ тази планина идва и тѣхната голѣма чешма съ най-вкусна вода „Дановъ кладенецъ“ (три буйни чучура): водата често изхвърляла букови листа, а букътъ вирѣялъ предимно по „Гарванъ“.

На югоизтокъ отъ тъмния силуетъ на „Гарванъ“ ридътъ „Джидовецъ“ се пакъ свишава и чертае обълъ връхъ отъ досущъ голъ варовникъ — „Голашъ“. Тоя връхъ дѣли Върбовчецъ отъ селцето Янювецъ.

Изгубениятъ въ небето остъръ колосъ „Смѣдовецъ“ се разлива къмъ северъ въ много високо било на Столова планина. Това било спуща множество ридове право на изтокъ. Най-близкиятъ до Върбовчецъ ридъ (който дѣли землището му отъ онова на голѣмото